

Concert zondag 1 februari 2009

Ronald Brautigam

Lukaskerk Ermelo

randmeer
concerten

Inhoud

Programma

Over Ronald Brautigam

Toelichting bij het concert door Hans Maas

Lijst van alle Lieder ohne Worte

Over Sébastien Érard, fortepianobouwer

Beknopt overzicht programma 2008/9

Contactadressen en concertlocaties

**randmeer
concerten**

8e Randmeerconcert - seizoen 2008/2009
zondag 1 februari 2009 14.00 uur
Lukaskerk, landgoed Veldwijk - Ermelo

Ronald Brautigam - fortepiano

speelt Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809-1847)

Rondo Capriccioso in E gr.t. op. 14 (1824)

Andante

Presto

Drei Phantasien oder Capricen op. 16 (1829)

nr.1 Fantasie a kl.t.

Andante con moto

Allegro vivace

nr. 2 Capriccio e kl.t.

Scherzo, Presto

nr. 3 Fantasie E gr.t.

Andante

Phantasie Fis kl.t. op. 28 'Sonate écossaise' (1833)

Con moto agitato

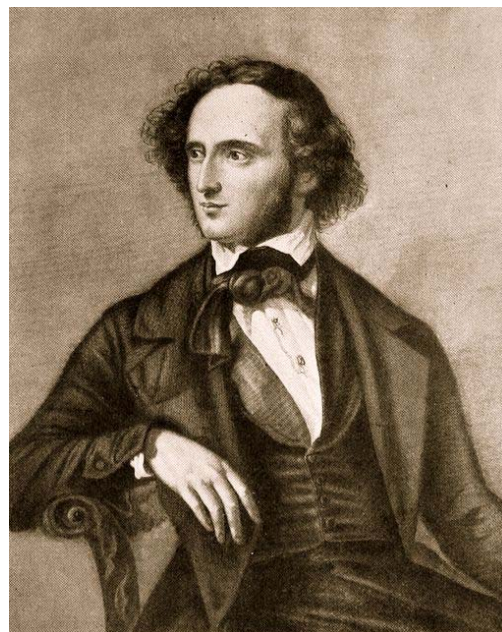
Andante

Allegro con moto

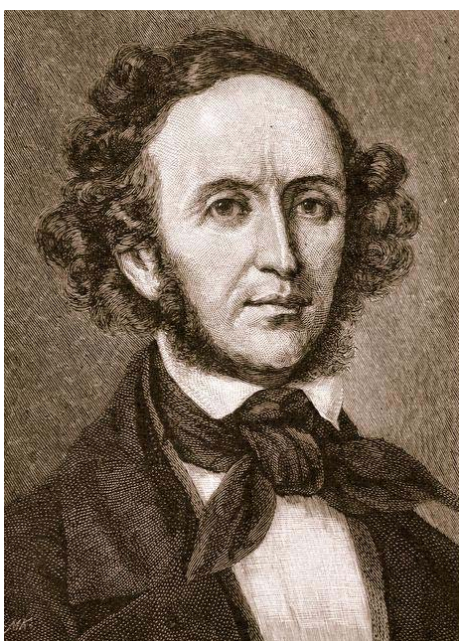
Presto

Variations sérieuses in d kl.t. op. 54 (1841)

'Siebzehn seriöse Variationen'

~ pauze ~

7 Lieder ohne Worte

Andante con moto

Molto allegro e vivace

Andante espressivo

Allegro non troppo

Presto e molto vivace

Andante con moto

Presto agitato

E gr.t. op. 19/1 (1829/30)

A gr.t. op. 19/3 (1829/30)

Es gr.t. op. 30/1 (1833/34)

c kl.t. op. 38/2 (1836/37)

E gr.t. op. 38/3 (1836/37)

As gr.t. op. 38/6 (1836/37)

g kl.t. op. 53/3 (1839/41)

5 Lieder ohne Worte

Andante espressivo

Andante maestoso

Allegro leggiero

Moderato

Presto

G gr.t. op. 62/1 (1842/43)

e kl.t. op. 62/3 (1842/43)

fis kl.t. op. 67/2 (1844/45)

b kl.t. op. 67/5 (1844/45)

C gr.t. op. 102/3 (1845)

A black and white portrait of Ronald Brautigam, a man with long, wavy, light-colored hair, looking directly at the camera with a serious expression. He is wearing a dark, vertically striped shirt. The background is dark and out of focus.

RONALD BRAUTIGAM fortepiano

speelt **FELIX MENDELSSOHN**

zondag 1 februari 2009 14.00u Lukaskerk Ermelo

Info www.randmeerconcerten.nl

Ronald Brautigam, piano

Ronald Brautigam werd in 1954 in Amsterdam geboren, waar hij aan het Sweelinck Conservatorium bij Jan Wijn studeerde. Hij vervolgde zijn studies in Londen bij John Bingham en in de Verenigde Staten bij Rudolf Serkin. In 1984 werd hem de Nederlandse Muziekprijs uitgereikt.

Sindsdien treedt hij overal ter wereld op met orkesten als het Koninklijk Concertgebouw Orkest, Orchestre National de France, Orchestre Symphonique de Montreal, Oslo Philharmonic Orchestra, Houston Symphony Orchestra, Ulster Orchestra, London Philharmonic Orchestra, National Symphony Orchestra Johannesburg, English Chamber Orchestra, de orkesten van Nagoya, Osaka en Sapporo en radio-orkesten van Madrid, Munchen, Leipzig en Frankfurt, met dirigenten zoals Riccardo Chailly, Bernard Haitink, Charles Dutoit, Simon Rattle, Christopher Hogwood, Bruno Weil, Andrew Parrot en Ivan Fisher.

Hiernaast heeft Ronald Brautigam een grote passie ontwikkeld voor de fortepiano, waarop hij steeds vaker te beluisteren is met o.a. het Orkest van de 18^e Eeuw, the Orchestra of the Age of Enlightenment, the Hanover Band en het Orchestre des Champs Elysees, met dirigenten Frans Bruggen, Roger Norrington, Christopher Hogwood en Philippe Herreweghe.

Ronald Brautigam vormt meer dan 14 jaar een duo met Isabelle van Keulen, met wie hij over de hele wereld optreedt. Hun samenwerking heeft inmiddels geleid tot een zevental CD's.

Met pianist Melvyn Tan speelt hij regelmatig recitals op fortepiano als ook op modern instrument.

In 1995 ging Ronald Brautigam een langdurige samenwerking aan met het Zweedse CD-label BIS. Tot nu toe resulteerde dit in 2 CD's met Mendelssohn's pianoconcerten, en 10 CD's met Mozart's sonates en variaties op fortepiano, Haydn pianosonates en pianoconcerten en met ingang van 2005 nam hij alle Beethoven sonates op.

Met het Koninklijk Concertgebouworkest en Ricardo Chailly nam hij voor DECCA pianoconcerten van Shostakovich, Hindemith en Frank Martin op. Ronald Brautigam heeft op de muziekvakbeurs MIDEM, in januari 2004 in Cannes een 'Cannes Classical Award' gewonnen voor zijn recent uitgekomen Haydn cd. De prijs werd hem toegekend in de categorie 'beste piano cd van het jaar 2003'. Voor zijn opname van Haydn's pianoconcerten met Concerto Copenhagen ontving hij op 31 mei 2006 in het Concertgebouw Amsterdam een Edison.

In de zomermaanden is hij een graag geziene gast op festivals in Zwitserland, Oostenrijk (Salzburger Festspiele), Duitsland (Schleswig Holstein) en Engeland.

In de komende seizoenen treed hij onder andere op met het Strasbourgh Philharmonic Orchestra, Sinfonietta Amsterdam, Hong Kong Philharmonic, Radio Kamer Filharmonie, Bremen Philharmonic Orchestra en Concerto Copenhagen.

Naast solistische optredens zal hij tevens solorecitals in binnen –en buitenland geven alsook duorecitals met Isabelle van Keulen en Melvyn Tan.

www.ronaldbrautigam.com

fotografie: Marco Borggreve

Kanttekeningen bij dit concert

Een volledig Mendelssohn-recital is geen alledaagse gebeurtenis. Nog zeldzamer zijn de gelegenheden waarbij de muziek wordt uitgevoerd op een 'fortepiano' uit Mendelssohns eigen tijd. De Érard-vleugel die we vandaag beluisteren is weliswaar pas enkele jaren na Mendelssohns dood gebouwd, maar het instrument verschilt niet wezenlijk van het type dat hij gekend heeft. Sterker nog, hij had een bijzondere voorkeur voor de piano's van Érard, in ieder geval vanaf 1832. In dat jaar speelde hij in Parijs zijn eigen Pianoconcert in g-klein op een Érard, en in hetzelfde jaar kreeg hij er een van de bouwer cadeau, ongetwijfeld als een vorm van sponsoring.

De fortepiano (of 'pianoforte', waar het moderne woord 'piano' in feite alleen maar een afkorting van is) maakte tijdens Mendelssohns leven een zeer snelle ontwikkeling door, en de Érards die hij als volwassene bespeelde verschilden op sommige punten al duidelijk van het instrument waarop hij als wonderkind piano had leren spelen. En dat was op zijn beurt al weer een ander instrument dan de piano waarmee Beethoven rond 1800 het Weense publiek had geïmponeerd. Een belangrijke vernieuwing van Érard was het 'repetitie-mechaniek', een slimme constructie die ervoor zorgde dat een toets alweer opnieuw kon worden gespeeld als hij na de vorige aanslag nog maar voor de helft omhoog was gekomen. De klank werd verder beïnvloed door het gebruik van vilt op de hamerkoppen; de hamers van de de piano uit Mendelssohns jeugd waren zo goed als zeker met laagjes leer bekleed. In iets andere vorm is zo'n repetitiemechaniek ook in een moderne vleugel te vinden.

Maar de verschillen met moderne instrumenten zijn ook groot: de snaren zijn bijvoorbeeld dunner en lopen allemaal parallel (moderne piano's zijn 'kruissnarig'), de hamers zijn veel lichter, en er is geen zwaar gietijzeren frame. Wel is de kast verstevigd met stalen 'strebalken'.

Mendelssohn was bijzonder gelukkig met zijn Érard en nam hem op zijn concertreizen altijd mee. Het moet het soort instrument zijn geweest waarop zijn spel het best tot zijn recht kwam. Hij was beroemd om zijn vederlichte aanslag en zijn ongelooflijk vlugge vingers, maar anderzijds ook om zijn lyriek; hij had het vermogen zijn vingers te laten zingen.

De werken op het programma geven een veelzijdig beeld van Mendelssohns pianomuziek. Het beroemde Rondo Capriccioso op. 14 in E is een van de meesterwerken uit Mendelssohns jeugd; hij was pas vijftien toen hij het schreef, en het is een staaltje van zowel superieur vakmanschap als van durf en originaliteit in het hanteren van een op zichzelf traditionele vorm. Het stuk begint met een rustige, lyrische inleiding, die wordt gevolgd door het eigenlijke rondo. Vooral het telkens terugkerende refrein hiervan heeft het lichte, elfendans-achtige karakter waar alleen Mendelssohn het geheim van scheen te kennen. De mineurtoonsoort zorgt hierbij nog voor een typisch romantisch vleugje melancholie. 'Capriccioso', 'grillig' is niet alleen het karakter van het refrein, maar vooral ook de manier waarop Mendelssohn de verschillende onderdelen van het stuk met elkaar verbindt.

De drie Phantasien oder Capricen op. 16 zijn ontstaan tijdens Mendelssohns eerste reis naar Engeland in 1829. Hij logeerde toen enige tijd op het landgoed van een zakenrelatie van zijn vader. Deze heer Taylor had drie dochters, en aan ieder van de drie droeg de twintigjarige componist een Fantasie op. Er wordt wel gezegd dat de eerste, een Andante con moto in a klein, geïnspireerd is door een boekje van rozen en anjelieren, de tweede, een Scherzo in e klein, door kleine trompetvormige bloemen die een van de meisjes in haar haar droeg, en de derde, weer een Andante, in E groot, door een beek.

De Phantasie in fis klein op. 28 is voltooid en uitgegeven in 1833, maar Mendelssohn heeft er al in 1828 of 1829 aan gewerkt, nog voor zijn eerste reis naar Engeland. De oorspronkelijke titel Sonate écossaise, 'Schotse sonate', is bij de uitgave vervallen; waarom is niet duidelijk. Ook de aanduiding 'Schots' is raadselachtig, want toen Mendelssohn aan het stuk begon was hij nog nooit in Schotland geweest. Wel is

bekend dat hij een vurig bewonderaar was – zoals veel van zijn tijdgenoten – van de gedichten van 'Ossian', een legendarische bard uit de vierde eeuw, die bestaan uit heroïsche en romantische verhalen uit het prehistorische Schotland. Misschien is het stuk daardoor geïnspireerd. De vier delen volgen min of meer de opzet van een klassieke sonate zoals Beethoven die ook schreef, maar met zoveel vrijheid dat het heel begrijpelijk is dat Mendelssohn de voorkeur gaf aan de titel 'Fantasie'.

De Variations sérieuses in d klein op. 54 zijn waarschijnlijk het meest gespeelde grotere pianowerk van Mendelssohn. Veel variatiewerken waren in die tijd gebaseerd op populaire operamelodieën en dienden voornamelijk òf als virtuoze 'circusnummers' òf als instrumentaal oefenmateriaal. De toevoeging 'sérieuses' aan de titel geeft duidelijk aan dat Mendelssohn hier heel andere bedoelingen had en eerder aansluiting zocht bij de grote variatiewerken van Beethoven. Het thema zelf heeft niet alleen een ernstig karakter, maar bovendien een grote expressieve lading zowel melodisch als harmonisch. Voor de componist moet dit een bijzondere uitdaging zijn geweest: een 'neutraal' of zelfs 'onnozel thema' (zoals van Beethovens Diabelli-varianties) kan een componist gemakkelijker naar zijn hand zetten. Mendelssohn loste zijn zelfgecreëerde probleem magistraal op. Binnen de zeventien varianties is een duidelijke opbouw en een rijke schakering aan uitdrukkingen te horen. Sommige varianties bouwen voort op de vorige, en het tempo neemt door een aantal varianties geleidelijk toe, om dan weer abrupt tot het begintempo terug te keren. De laatste variatie gaat over in een coda, waarbinnen nieuwe varianties van fragmenten van het thema zijn verwerkt.

Lieder ohne Worte, 'Liederen zonder woorden', was de titel die Mendelssohn gaf aan zijn korte, lyrische pianostukken. Zulke 'karakterstukken' waren in zijn tijd een nieuw, typisch romantisch genre, een instrumentale tegenhanger van het ook zo typisch romantische lied. Ze vertellen niet zozeer een verhaal, maar geven eerder uitdrukking aan één emotie, één stemming – maar iets dat juist niet in woorden kan worden gezegd. Mendelssohns tijdgenoot, de dichter en schilder Peter Lyser, vond dan ook dat 'Gevoelens waar geen woorden voor bestaan' een nog toepasselijker titel zou zijn geweest. Mendelssohn begon al in zijn jeugd korte pianostukken te schrijven, meestal als cadeau voor familieleden of vrienden, zoals zijn ook al hoogbegaafde zusje Fanny. In 1832 stelde hij voor het eerst een bundel samen, die in Londen verscheen onder de titel Original Melodies for the pianoforte; een jaar later volgde de Duitse uitgave als Lieder ohne Worte op. 19. Het was een

Studeerkamer van Felix Mendelssohn in Leipzig

geweldig succes. Nog tijdens Mendelssohns leven verschenen vijf nieuwe bundels van ieder zes stukken, en uit zijn nalatenschap konden postuum nog twee bundels worden samengesteld. Omdat geen enkele bundel als een samenhangend geheel is bedoeld, is het geen probleem om, zoals in dit programma, uit de hele verzameling een keuze te maken. Mendelssohn was, met al zijn vakmanschap en genialiteit, erg kritisch op zijn eigen werk, en met name over veel Lieder ohne Worte had hij zijn twijfels, misschien juist wel om hun grote populariteit. Was het niet vooral muziek voor wel-opgevoede jongedames, om in de huiselijke kring te spelen? Ontbrak het ze niet aan originaliteit? Niemand minder dan Clara Schumann, aan wie op. 62 is opgedragen, vond dat in ieder geval niet; ook zij speelde ze op recitals, o.a. in Sint Petersburg, waar het publiek zo enthousiast was dat ze sommige wel drie keer moest herhalen. En het is misschien waar dat Mendelssohn, de meest 'klasieke' en 'conventionele' van alle romantische componisten, in deze intieme miniaturen nog meer dan in ander werk traditionele vormen volgt, maar vrijwel altijd weet hij daar op een geraffineerde manier ook weer van af te wijken. De originaliteit zit dus wat onder de oppervlakte en in de details. En de verscheidenheid aan karakters en emoties is enorm.

Hans Maas
25 januari 2009

Lijst van de Lieder ohne Worte volgens de Engelstalige Wikipedia

Book 1, Op. 19 (1829-1830)

- No. 1 *Andante con moto* in E major
- No. 2 *Andante espressivo* in A minor
- No. 3 *Molto allegro e vivace* in A major ("Jägerlied")
- No. 4 *Moderato* in A major
- No. 5 *Poco agitato* in F-sharp minor
- No. 6 *Andante sostenuto* in G minor ("Venezianisches Gondellied" No. 1)

Book 2, Op. 30 (1833-1834)

- No. 1 *Andante espressivo* in E-flat major
- No. 2 *Allegro di molto* in B-flat minor
- No. 3 *Adagio non troppo* in E major
- No. 4 *Agitato e con fuoco* in B minor
- No. 5 *Andante grazioso* in D major
- No. 6 *Allegretto tranquillo* in F-sharp minor ("Venezianisches Gondellied" No. 2)

Book 3, Op. 38 (1836-1837)

- No. 1 *Con moto* in E-flat major
- No. 2 *Allegro non troppo* in C minor
- No. 3 *Presto e molto vivace* in E major
- No. 4 *Andante* in A major
- No. 5 *Agitato* in A minor
- No. 6 *Andante con moto* in A-flat major ("Duetto")

Nr 6 kreeg de naam 'Duetto' van Felix Mendelssohn vanwege de twee melodieën die twee zangstemmen moeten verbeelden.

Book 4, Op. 53 (1839-1841)

- No. 1 *Andante con moto* in A-flat major
- No. 2 *Allegro non troppo* in E-flat major
- No. 3 *Presto agitato* in G major
- No. 4 *Adagio* in F major
- No. 5 *Allegro con fuoco* in A minor ("Volkslied")
- No. 6 *Molto Allegro vivace* in A major

Book 5, Op. 62 (1842-1844)

- No. 1 *Andante espressivo* in G major
- No. 2 *Allegro con fuoco* in B-flat major
- No. 3 *Andante maestoso* in E minor ("Trauermarsch")
- No. 4 *Allegro con anima* in G major
- No. 5 *Andante con moto* in A minor ("Venezianisches Gondellied" No. 3)
- No. 6 *Allegretto grazioso* in A major ("Frühlingslied")

Book 6, Op. 67 (1843-1845)

- No. 1 *Andante* in E-flat major
- No. 2 *Allegro leggiero* in F-sharp minor
- No. 3 *Andante tranquillo* in B-flat major
- No. 4 *Presto* in C major ("Spinnerlied")
- No. 5 *Moderato* in B minor
- No. 6 *Allegro non troppo* in E major

Book 7, Op. 85 (1834-1845)

- No. 1 *Andante espressivo* in F major
 - No. 2 *Allegro agitato* in A minor
 - No. 3 *Presto* in E-flat major
 - No. 4 *Andante sostenuto* in D major
 - No. 5 *Allegretto* in A major
 - No. 6 *Allegretto con moto* in B-flat major
- Dit boek werd postuum uitgegeven.

Book 8, Op. 102 (1842-1845)

- No. 1 *Andante un poco agitato* in E minor
- No. 2 *Adagio* in D major
- No. 3 *Presto* in C major
- No. 4 *Un poco agitato, ma andante* in G minor
- No. 5 *Allegro vivace* in A major ("Kinderstücke")
- No. 6 *Andante* in C major

De Lieder 'in kleur' worden op het concert gespeeld.

De website <http://imslp.org/wiki/Hoofdpagina> bevat een gratis partiturenbibliotheek van veel composities waaronder veel muziek van Mendelssohn.

Op de volgende website kunt u verschillende Lieder ohne Worte horen spelen.
<http://www.jmc.co.il/musicfile.asp?mid=27>

Ook wijzen we nog eens op de Duitse website van Klassika Info, waar veel informatie is te vinden over componisten, dirigenten en tekstdichters. Ook vind u per componist een bijna volledige lijst van de composities.

<http://www.klassika.info/>

Veel lezenswaardig over de componist Mendelssohn:

http://en.wikipedia.org/wiki/Felix_Mendelssohn

http://de.wikipedia.org/wiki/Felix_Mendelssohn_Bartholdy

http://de.wikipedia.org/wiki/Variations_sérieuses

De fortepiano van Ronald Brautigam, een Erard uit 1837, wordt geleverd en gestemd door Edwin Beunk, die een internationaal bekende werkplaats heeft voor dit soort instrumenten.

<http://www.fortepiano.nl/>

Bekijk hier de foto's van de restauratie van een fortepiano

<http://www.fortepiano.nl/restoration/rosenberger.php>

Biografie Sébastien Érard

Sébastien Érard werd geboren als Sebastian Erhard in Straatsburg. Hij was van Duitse afkomst en leefde van 5 april 1752 tot 5 augustus 1831.

Hij specialiseerde zich in de productie van piano's en harpen, perfectioneerde beide instrumenten en was een pionier bij de ontwikkeling van de moderne piano.

Hij geldt als de grootste werktuigbouwkundige die zijn branche ooit heeft gekend. In 1768 verhuisde hij naar Parijs om er in de leer te gaan bij een – onbekend gebleven – klavecimbelmaker; vier jaar later, op zijn 20ste, was zijn goede naam al gevestigd. De vermaardheid van Érard-piano's werd zelfs zo groot, dat men dikwijls van een Érard sprak wanneer men een piano-forte bedoelde. Gedurende een aantal jaren verbleef Érard in Londen om de Franse Terreur te ontlopen vanwege zijn verbindingen met aanhangers van Louis XVI en Marie Antoinette. In 1796 keerde hij terug in Parijs.

Tot op hoge leeftijd bleef Sébastien Érard innovatief. Op zijn 69ste ontwikkelde hij een repetitie-mechaniek en een metalen frame. Dat laatste zorgde ervoor dat de instrumenten niet langer al te snel ontstemden. Ook tal van andere vindingen van Érard zijn inmiddels vanzelfsprekend onderdeel van alle moderne vleugels en piano's.

Érard was niet alleen pianofortemaker; hij bouwde ook harpen. Het pedaalsysteem van Érard harpen streefde in zijn perfectie en zijn ingenieuze inrichting alles voorbij waarvan harpisten tot dan toe hadden gedroomd.

Zoals diverse klavecimbelmakers in de 18de eeuw af en toe 'klaviorganums' hadden gebouwd – klavecimbels met enkele orgelregisters –, zo ontwikkelde Érard een pianoforte met een extra orgelklavier, de zogeheten 'piano organise'. Er zijn door Érard ook 'echte' orgels gebouwd: in het opvoedingsgesticht in St.-Denis, de concertzaal van het conservatorium in Parijs en de concertzaal van het Paleis van de Tuilerieën.

In ieder geval in het laatste orgel (1827) bouwde Érard een doorslaand tongwerk, dat daarmee één van de allereerste van dit soort orgelregisters was. Dit zogeheten 'Jeu Érard' is als zodanig in de vergetelheid geraakt, maar Érard droeg er wel mee bij aan de latere populariteit van doorslaande tongwerken in orgels en van het harmonium, dat immers helemaal gebaseerd is op doorslaande tongen.

In een Érard-vleugel lopen de snaren parallel, een instrument met "register-kwaliteit." De moderne vleugels zijn kruissnarig, dat wil zeggen dat de bassnaren schuin over de andere snaren lopen. Dit verschil komt tot uitdrukking in de klankzuiverheid en de klankkleur.

Destijds speelden alle groten der muziek op een Érard - vleugel: Mendelssohn, Moscheles, Chopin, Liszt, Verdi, Wagner, Debussy, Ravel, Fauré, Diepenbrock enz.

Agenda 2008-2009

- 1 vrijdag 19 september 20 uur Putten Kasteel De Vanenburg
Storioni Trio Amsterdam
- 2 zaterdag 4 oktober 20 uur Ermelo Lukaskerk
Jupiter Strijktrio
- 3 zaterdag 18 oktober 20 uur Zeewolde Open Haven
Devich Trio
- 4 zondag 9 november 14 uur Harderwijk Catharinakapel
Carla Leurs & Anthony Romaniuk (viool, piano)
- 5 zondag 23 november 14 uur Nunspeet Hotel Vennendal
Elisabeth Smalt & Riko Fukuda (viool, fortepiano)
- 6 zondag 14 december 14 uur Nunspeet Hotel De Sparrenhorst
Fancy Fiddlers
- 7 zondag 11 januari 14 uur Harderwijk Cultureel Centrum
Rotterdams Kamerorkest met Johan Noothout (trombone)
- 8 zondag 1 februari 14 uur Ermelo Lukaskerk
Ronald Brautigam (fortepiano)
- 9 zondag 15 februari 14 uur Nunspeet Hotel Vennendal
Lavinia Meijer (harp)
- 10 zaterdag 28 februari 20 uur Ermelo De Dialoog
Yoram Ish-Hurwitz (piano)
- 11 vrijdag 13 maart 20 uur Putten Kasteel De Vanenburg
Ensemble Oostenrijk-Jansen (sopraan, hobo, cello, klavecimbel)
- 12 zaterdag 28 maart 20 uur Zeewolde Open Haven
Párkányi Kwartet

Onze contactpersonen geven u graag informatie:

voor Nunspeet dhr. W.J. Bömer	E-mail: info-nunspeet@randmeerconcerten.nl Telefoon: 0341 252968
voor Harderwijk dhr. W. Molendijk	E-mail: info-harderwijk@randmeerconcerten.nl Telefoon: 0341 421704
voor Ermelo mevr. H. van Manen-Aartsen	E-mail: info-ermelo@randmeerconcerten.nl Telefoon: 0341 563634
voor Putten dhr. L. van Wijk	E-mail: info-putten@randmeerconcerten.nl Telefoon: 0341 353842
voor Zeewolde dhr. H. W. de Wit	E-mail: info-zeewolde@randmeerconcerten.nl Telefoon: 036 5223272
secretariaat dhr. R.G. Lemmens	E-mail: secretaris@randmeerconcerten.nl Telefoon: 0341 415593 Guido Gezellelaan 36, 3842 XM Harderwijk
financiën dhr. H. Berkouwer	E-mail: penningmeester@randmeerconcerten.nl Telefoon: 0577 411242 Hertlaan 3, 8076 PG Vierhouten
concertcoördinator: dhr. R.A. Norg	E-mail: coordinator@randmeerconcerten.nl Telefoon: 0341 551703 Margrietlaan 9, 3851 RS Ermelo
publiciteit/perscontacten: dhr. M. de Lussanet	E-mail: publiciteit@randmeerconcerten.nl
websitebeheer: concertbrieven: dhr. A.P. Kuiper	E-mail: webmaster@randmeerconcerten.nl E-mail: media@randmeerconcerten.nl
website Randmeerconcerten	www.randmeerconcerten.nl

aanvraag programmaboekje, zie secretariaat of vul het formulier op de website in.

Adressen van de concertlocaties:

Ermelo	De Dialoog	Raadhuisplein 4, 3851 NT
Ermelo	Lukaskerk	Landgoed Veldwijk 3853 LC
Putten	Kasteel De Vanenburg	Vanenburgerallee 13, 3882 RH
Zeewolde	Open Haven	Kerkplein 8, 3891 ED
Harderwijk	Catharinakapel	Klooster 1, 3841 EN
Harderwijk	Cultureel Centrum	Stationslaan 26, 3842 LA
Nunspeet	Hotel Vennendal	Vennenpad 5, 8072 PX
Nunspeet	Hotel De Sparrenhorst	Eperweg 46 8072 DB
Zeewolde	Open Haven	Kerkplein 8, 3891 ED

Randmeerconcerten

klinken

als kamermuziek in uw oren!

zeewolde
harderwijk
nunspeet
ermelo
putten
randmeer concerten